

Thoi Thóp Miền Châu Thổ!

Đoàn Xuân Thu

Tranh Đề.

Sông Cửu Long, còn có tên là sông Lớn, sông Cái, bắt nguồn từ Tây Tạng, chảy qua Trung Quốc, Lào, Myanma, Thái Lan, Campuchia chuyên chở rất nhiều phù sa bồi đắp vùng châu thổ rồi đổ ra Biển Đông bằng chín cửa. Chính vì thế dòng sông mới có tên là Cửu Long, là chín con rồng. Bắt đầu từ Phnom Penh, sông Cửu Long chia thành hai nhánh: Tiền Giang, Hậu Giang là do lưu dân từ vùng ngũ Quảng vào đất mới, vào miền Tây (khoảng nửa cuối thế kỷ 17), gặp con sông lớn đầu tiên gọi là Tiền Giang, sau đó gặp con sông lớn thứ hai gọi là Hậu Giang. Trên sông Tiền có 6 cửa: Tiểu, Đại, Ba Lai, Hàm Luông, Cổ Chiên và Cung Hầu, trên sông Hậu có 3 cửa: Định An, Ba Thắc và

Cửa Ba Thắc, khoảng thập niên 1960, đã bị nhiều cồn cát ở cửa sông bồi lấp, chỉ còn là con rạch nhỏ mang tên sông Cồn Tròn có cửa nằm sâu bên trong cửa Tranh Đề, nên sông Hậu ngày nay chỉ còn hai cửa biển. Cái cửa thứ hai mới biến mất là cửa Ba Lai do bị hệ thống cống đập Ba Lai ngăn lại để ngọt hóa vùng ven biển của tỉnh Bến Tre. Vậy là Cửu Long chỉ còn là Thất Long, 7 cửa sông chính thông thuyền ra biển Đông.

cứu, khóc than cứ biến vào cõi hư vô.

Bây giờ vùng châu thổ đồng bằng sông Cửu Long có khoảng 17 triệu người dân thân yêu của mình đang sinh sống. Vậy mà gần 2 triệu người dân phải đau lòng, nước mắt lưng tròng, đứt ruột tha hương, rời bỏ “vùng mật ngọt” với gạo trắng nước trong, dòng sông, ruộng đồng đầy tôm cá để tha phương cầu thực. Đàn ông thì đi làm thuê, làm mướn cho hãng xưởng Đài Loan, Nam Hàn ở tận Bình Dương. Phụ nữ trung niên phải đi Đài Loan qua tới cả Arab Saudi làm ‘osin’ tức ở đợ. Còn phụ nữ trẻ có nhan sắc một chút thì phải để cho mấy Chú Chệt Đài Loan, Củ Sâm nấn bóp lựa chọn như lựa một con thú cưng về làm vợ. Thân phận người phụ nữ Việt nam bị bức hiếp, bạo hành; tiếng kêu

Ai đang bức tử dòng sông Cửu Long đã nuôi sống đồng bằng thân yêu của chúng ta bao đời nay? Thủ ác là Tàu Cộng và Việt Cộng, Lào Cộng và Miên Cộng. Tội ác hủy hoại môi trường sinh thái vùng hạ lưu sông Cửu Long trước hết là do Trung Cộng ngang nhiên xây con đập khổng lồ ở Vân Nam. Rồi nước Lào xây liên tiếp 9 con đập thủy điện để bán điện cho Thái Lan và Cambodia cũng xây hai đập.

Hậu quả nhãn tiền thấy liền trước mắt là đập thủy điện thay đổi dòng sông, dòng nước làm bà con mình ở miền Tây lãnh đủ. Mất nguồn cát phù sa màu mỡ, bờ sông sạt lở, nhà dân đổ chìm xuống sông. Bờ biển thì cũng sạt lở, nước mặn tràn vào. Cái lẽ phải ở đây là dòng sông chảy qua nhiều nước. Không phải sông chảy qua nước Tàu rồi Tàu muốn làm gì thì làm. Bài học lịch sử ngày xưa về nguồn nước đã cho biết Ông Thái Hữu Kiểm dựng chợ Trong bên cạnh rạch Ba Tri, giúp cho dân cư ở khu này có nơi làm ăn sinh sống. Khi đó có ông Xã Hạc ở chợ Ngoài chơi ép, đắp đập chặn không cho ghe thuyền từ sông Hàm Luông vào chợ Trong. Ông Kiểm bắt bình, kiện lên Huyện, Huyện xử chợ Trong thua với lập luận: “*Mỗi làng đều có quyền đắp đập trong địa phận làng mình*”. Ông già Ba Tri Thái Hữu Kiểm không chịu cái phán quyết bá láp này khăn gói đi bộ 1000 cây từ Ba Tri ra Huế để đưa đơn lên nhờ vua Minh Mạng phúc thẩm lại phán quyết bất công kia.

Vua thụ lý rồi xử cho dẹp bỏ đập, vì rạch là rạch chung, đường giao thông chung của cả chợ Ngoài lẫn chợ Trong. Vậy thì các nước trên thượng lưu sông Cửu Long, đầu tiên là Trung Cộng ý mình là nước lớn làm càn như vậy đâu có được, các nhà học giả về môi trường của nước mình phải ra Đại hội đồng Liên Hiệp quốc

thưa nó mới được. Ăn thua thì chưa biết chắc nhưng ít nhất để các nước khác thấy được cái dã tâm của Trung Cộng mà dè chừng.

Cái gây hại cho vùng châu thổ sông Cửu Long do nước ngoài đã là kinh khủng; nhưng hậu quả kinh khiếp hơn lại chính là do chính những quan chức CS trong nước. Vịn vào công trình nghiên cứu khoa học (tào lao) ngọt hóa Bán đảo Cà Mau, bọn chúng đi mượn tiền nước ngoài về xây dựng cái hệ thống thủy lợi Cái Lớn – Cái Bé. Nghe thấy vậy, nên mấy hôm nay các nhà bảo vệ môi trường người Việt trong cũng như ngoài nước khẩn thiết lên tiếng báo động công luận, khuyên can bọn chúng ngừng lại nhưng hình như là đàn khầy tai trâu, nước đổ đầu vịt!

Hồi CS Bắc Việt chiếm được miền Nam, CS Bắc Việt đã mang nguyên xi chương trình đắp đê ngăn lũ của sông Hồng ngoài Bắc vào áp dụng ở miền Nam. Vùng trũng tứ giác Long Xuyên, cứ đắp đê, cứ chặn nước lại để làm lúa ba mùa. Được cái này là mất cái kia. Lúa thì có nhiều thiệt nhưng đất thì ngày một cạn kiệt không còn màu mỡ, vì làm gì có phù sa theo nước lụt mà bồi đắp như xưa giờ. Phải xài phân hóa học, thuốc trừ sâu...Tiền vốn nhiều, bán lúa giá chẳng bao nhiêu nên dân làm ruộng từ nghèo thành mạt.

Rồi cả đồng công trình được vẽ lên nào là: Công trình Quản Lộ-Phụng Hiệp, Cống đập Ba Lai. Bà con dân Bến Tre có câu thơ như một tiếng chửi thề: *"Ba Lai là cái cửa mình. Trung ương đem lấp dân tình ngẩn ngơ!"* Cái đập này chắn ngang cửa sông Ba Lai từ xã Thạnh Trị (Bình Đại) tới xã Tân Xuân (Ba Tri). CS đánh trống thổi kèn là để ngăn mặn, giữ ngọt cho 115,000 hecta đất, cấp nước ngọt sinh hoạt cho hơn 600 ngàn dân Bến Tre và Ba Tri, Giồng Trôm, Bình Đại, Châu Thành. Rồi phát triển giao thông thủy bộ và cải tạo môi trường sinh thái vân vân và vân vân... Hậu quả nhãn tiền là: Sông Ba Lai ngừng chảy, vì biến sông Ba Lai thành hồ.

Nói ngăn mặn từ biển tràn vô giờ dân Bến Tre phải sống với nước sông Ba Lai mặn hơn trước kia nhất là vào mùa khô, thiếu nước ngọt kinh niên, phải tới 100,000 đồng/mét khối mới có mà xài. Không có tiền mua nước ngọt là phải bơm từ những giếng ngầm, nguồn nước ngầm này cũng ngày một hạ thấp và có nơi cư dân đã phải khoan đến độ sâu 80-120 mét làm đất sụt lún thấp nước mặn tràn vào nhiều hơn trước.

Ngăn dòng nước thì sông ô nhiễm do rác rưởi, độc chất thuốc trừ sâu, thuốc diệt cỏ và phân bón hóa học tràn xuống tích tụ dày đặc, nước trong các sông rạch đổi sang màu đen, bốc mùi hôi thối. Các loài cá trắng của nước chảy, giờ trong nước tù đọng có nguy cơ chết ráo. Chỉ còn lại các loài cá đen nước tù của ao hồ như cá lóc, cá trê, cá rô phi. hủy diệt sinh cảnh và nguồn thủy sản nơi cửa sông và vùng ven biển. Các loại cây quen sống ở vùng nước lợ như cây dừa nước, hư hại và chết do vùng nước lợ bị ngọt hóa. Phía trong cống, thì chẳng còn nước lớn, nước ròng mỗi ngày, hoặc nước rong nước kém mỗi nửa tháng. Lục bình phát triển tràn lan kín cả mặt sông rạch ghe xuống hết đi luôn. Dân phải phun thuốc diệt cỏ trên lớp lục bình để còn thủy lộ

mà đi lại khiến nước sông càng ô nhiễm thêm nữa.

Mấy nhà khoa học nông nghiệp Việt Nam đã từng kêu gào là: trồng nhiều loại cây khác nhau chớ không hẳn là cây lúa. Nuôi nhiều loại con khác nhau chớ không hẳn là bắt com tôm om cây lúa rồi cả hai cùng chết. Vì con tôm cần độ mặn trên 4 phần ngàn, còn cây lúa dưới 4 phần ngàn. Nước thải ruộng tôm làm chết lúa và nước thải ruộng lúa có nhiều thuốc sâu cũng làm chết tôm. Thế nên đừng đắp đập để ngăn mặn, lợ; vì nước mặn, lợ cũng có lợi cho dân miền ven biển. Đừng thế thiên hành đạo làm chuyện nghịch kỳ thiên nữa mấy cha nội! Xưa giờ người dân miền châu thổ, miền văn hóa sông nước, chưa có nha khí tượng, mà đã biết dự báo thời tiết, nắng mưa khá chính xác và hiệu quả. Chưa có nha Địa chất, nhưng đã biết chọn đúng loại cây trồng,

không chỉ có cây lúa họ biết đa canh để giữ màu cho đất. Cứ một vụ lúa rồi cuộc khoai để đất sộp cho vụ mùa sau.

Hồi xưa vùng châu thổ năm nào cũng lụt. Đâu có nghe ai than khóc gì đâu; vì lụt rửa phèn cho đất, nước dân lên tiêu diệt mầm mống sâu gây bệnh rồi bồi đắp phù sa, một loại phân bón của thiên nhiên ăn đứt phân hóa học vốn làm chai đất. Không trồng được lúa mùa nước nổi được thì thủy sản: cá tôm dư sức bù qua. Mà còn bù rất sộp nữa! Nhưng tại sao Bộ Nông nghiệp và phát triển nông thôn của CS bộ đốt nát hay sao mà không biết cái thực tế rành rành ra đó. Họ biết chớ ban bệ tùm lum đầy đủ học vị cũng cùng mình tứ đầu tới đích.

Biết nhưng vẫn vẽ ra cái đề án phải xây dựng hệ thống thủy lợi quy mô lớn, xây dựng cống đập ngăn mặn, đào kênh dẫn nước ngọt quý hiếm từ Sông Hậu xa tít để tiếp tục bắt dân trồng lúa, như Dự án Sông Cái Lớn – Cái Bé. Được duyệt dự án thì họ mới có ăn, rồi đem chính mạng sống và kế sinh nhai người dân ra đánh bạc.

Chữ rằng: Nhứt phá sơn lâm nhì đâm Hà Bá là phá rừng và hủy hoại dòng sông, tiêu diệt môi trường sống của dân là hai tội ác trời không dung đất cũng không tha. Bên mấy nước phương Tây dân chủ này đây, đâu có đứa nào dám gan cùng mình làm ầu như vậy? Cái đảng 'Xanh' chuyên bảo vệ môi trường nó sẽ đem mấy cha ra mà mần thật.

Ngẫm lại cuối cùng cái tàn hại của rừng, của sông, của biển quê mình là cũng do thể chế chánh phủ độc tài CS mà thôi. Nó làm cái này, dân cứ nự kêu ngưng thì nó vẽ ra cái khác. Cái vòng lẩn quẩn nó không ngưng. Bởi cái bản chất của chế độ XHCN là thối nát, tham nhũng, độc tài...Mà bản chất thì làm gì sửa cho được chớ. Nên Boris Yeltsin gần cả đời theo CS bên nước Nga nói "*Cộng sản không thể nào sửa chữa, chúng phải bị đào thải*" (Communists are incurable, they must be eradicated...).

Dân mình không chấm dứt nó. Thì nó sẽ chấm dứt dân mình!

*đoàn xuân thu.
melbourne*